

επιβάτης

Κυριακή, 25 Μαρτίου 2012
2:52 μμ

επιβάτης

ό,

Α. Από το επιβαίνω, προχωρώ επάνω στο πλοίο, βρίσκομαι πάνω στο πλοίο πχ. τριήρη ως πεζοναύτης.

Αρχικά επιβάτες (έπιβάται), λεγόντουσαν οι στρατιώτες οπλίτες σε αντίθεση με τους ερέτες (κωπηλάτες), οι πεζοναύτες.

Στην εικόνα φανταστική σκηνή από ναυμαχία στο λιμάνι των Συρακουσών. Και οι δύο αντίπαλοι έχουν επιβάτες στα καταστρώματα των πλοίων τους.

1166.33

Την έννοια επιβάτης= ταξιδεύων πελάτης ειδικού πλοίου (επιβατηγού ή επιβατικού) τη συναντούμε πολύ αργότερα .

τοῖς ζύμπασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίαις (καὶ τούτων Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν, 15

Βλ. καλιοντζής

Παράγωγα τα επιβατήρια

ἐπιβατήριος-ον μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὁ χρήσιμος πρὸς ἐπίβασιν, ἀνάβασιν : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,23 ἐπιβατήριοι μηχαναί· || τὸ οὐδ. πληθ. ἐπιβατήρια ὡς αὐσ. Σουῖδ. « τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν μηχανήματα »· 2) μτγν. τὸ ἄρσ. ὡς ἐπώνυμον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Τροίᾳ· Παιουσ.2,32,2· 3) μτγν. ὁ κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τινα θέσιν· Ἰμέρ. Ἐκλ.13,38 ὥδην εἰς· || ἐπιβατήριος λόγος ὁ κατὰ τὴν ἀποδίβασιν, τὴν εἴσοδον εἰς πόλιν ἢ τὴν ἀφίξιν ἡγεμόνος τινὸς ἐκφωνούμενος : Μέν.Ρήτ.377S· ηρβλ. Γρηγ.Ναζ. Ἐπ.44 καὶ τὰ ἐπιβατήρια προσφθεγξάμενος· 4) Ἐπιγρ. τὸ αὐδ. ἐπιβατήριον ὡς αὐσ. ἐορτὴ τελευμένη ἐπὶ τῇ ἐλεύσει, τῇ ἐπιφανείᾳ θεοῦ τινος· 5) μτγν. τὸ οὐδ. πληθ. ἐπιβατήρια ὡς αὐσ. θυσίαι τελούμεναι κατὰ τὴν ἀποδίβασιν ἐκ πλοίου : Λιβάν.Μελ. 6,37· 6) μτγν.π.χριστιαν. ὁμ. ἐπιβατήρια τελεταὶ καθιερώσεως, ἐγκαίνια ναυῶν : Σωκρ. Ἐκκλ. Ἰστ.1,28.

Ο νεώτερος "επιβάτης"

Όταν τα πλοία άρχισαν να μεταφέρουν κόσμο, επιβάτης άρχισε να λέγεται ο ιδιώτης που, καταβάλλοντας ναύλο, μεταφέρεται με επιβατηγό πλοίο.

Η επιβίβαση (δεν ήταν πια επιθετική εισπήδηση, ρισάλτο) αλλά η είσοδος του επιβάτη και τν αποσκευών του στο πλοίο δια ξηράς (αν το πλοίο πλεύριζε) ή δια θαλάσσης αν φούνταρε [αρόδο](#) (τότε οι λάντσεσ μετέφεραν τους επιβάτες μέχρι το πλοίο βλ. Εικόνα).

